

гато тамъ имъ са плаща по-добръ отъ въ Брюссель. Около 1830 год. може най-богатыи-тъ капиталистъ, поро и най силный-тъ монархъ не можахъ преминъ чространството между Брюссель и Марсилія въ 36 даса, ако быхъ и милионы похарчили за туй. Отъ туй видите че локомотивътъ е една чудесна машина която не само съкратява разстояніята между чловѣцитъ отъ далечны мѣста, но и разстояніята които раздѣлѣтъ сыромаха отъ богатыя, защото съ малко пары тѣ пжтuvatъ гърбъ до гърбъ като преминуватъ сжщото пространство съ сжщатъ скоростъ.—4-о Наконецъ въ началото на петнадесетия вѣкъ твърдѣ малко хора знаяхъ да четжтъ и да пишжтъ; а сега напротивъ съ-кій и лесно може са сдобые съ удовольствіето което даватъ тѣзи познанія. Преди изнамѣрваньето на словопечатницжтъ писателитъ и копистытъ бѣхъ рѣдки, бѣдни и малко на честь, днесъ списателитъ, издателитъ, книгопечатницытъ сж многочисленны, тѣ занимаватъ въ обществото почетно положеніе и могатъ да станжтъ богаты. Сичкытъ сж длжны за туй благодѣяніе на книгопечатницжтъ. Днесъ единъ простъ работникъ който кунува единъ вѣстникъ на улицатъ за 20 пары, е еднакво съ най-богатыя извѣстенъ за сичко що става въ свѣта и безкрайно по добръ сега отъ колкото преди двѣстѣ години когато нѣмаше вѣстницы.

Трѣба ли слѣдователно еще да са говори, слѣдъ като размысли чловѣкъ връху тѣзи примѣры, че машинытъ копажтъ една пропасть между богатыя и сыромаха, и не са ли повече убѣждава че тѣ са стремижтъ да унищожжтъ за выжгы разстояніето което отдѣля тѣзи двѣ съсловія като изравняватъ количество на удовольствіята, които сичкытъ чловѣцы могатъ да добыватъ чрезъ труда?

К Р А Й.

8 лв. 19377